

Ναι στην Ευρώπη, ναι στην Ελλάδα

03/07/2015

Από τη ΜΙΡΑΝΤΑ ΞΑΦΑ και τον ΤΑΣΟ ΑΒΡΑΝΤΙΝΗ

Υστερα από πέντε μήνες διαπραγματεύσεων, η περίφημη συμφωνία με τους πιστωτές δεν επιτεύχθηκε, λόγω του δογματισμού, της απειρίας και της διαχειριστικής ανικανότητας της κυβέρνησης, η οποία αποφάσισε να μεταθέσει στον λαό την ευθύνη για την πλήρη αποτυχία των διαπραγματεύσεων. Καλεί τους πολίτες να αποφασίσουν πάνω σε ένα πολύπλοκο θέμα, που η ίδια δεν είχε τη γνώση, την ικανότητα και το θάρρος να λύσει. Θέτει σε δημοψήφισμα μία πρόταση συμφωνίας των πιστωτών που δεν ισχύει πλέον, με διαδικασίες των οποίων η συνταγματικότητα βασίμως αμφισβητείται, ενώ το Συμβούλιο της Ευρώπης απεφάνθη με απόφαση κόλαφο για τους αντισυνταγματικούς κυβερνητικούς χειρισμούς, ότι οι συνθήκες διεξαγωγής του δεν ανταποκρίνονται στα διεθνή πρότυπα. Επισημαίνουμε ότι, σύμφωνα με τις διεθνείς προδιαγραφές, για να θεωρηθεί ένα δημοψήφισμα έγκυρο πρέπει να μεσολαβούν τουλάχιστον δύο εβδομάδες από την προκήρυξη μέχρι τη διεξαγωγή του, ώστε να υπάρχει επαρκής χρόνος για τον δημόσιο διάλογο και την ενημέρωση των πολιτών επί του ερωτήματος που τίθεται, ενώ απαιτείται ακόμη να διατυπώνεται το ερώτημα με τρόπο ξεκάθαρο, γεγονός που δεν συνέβη στην περίπτωση μας.

Το πραγματικό διακύβευμα του Δημοψηφίσματος, ανεξαρτήτως της διατύπωσης του ερωτήματος που έχει τεθεί, είναι η παραμονή ή όχι της Ελλάδας στην Ευρωζώνη και κατ' ακολουθία στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι ίδιοι οι πιστωτές, δια στόματος του προέδρου του Eurogroup Γερούν Ντάισελμπλουμ προειδοποιούν ότι ένα ΟΧΙ θα δυσχεράνει αφάνταστα την θέση της Ελλάδος, και διαψεύδουν ευθέως το επιχείρημα του Α. Τσίπρα ότι το ΟΧΙ θα βελτιώσει την διαπραγματευτική θέση της χώρας.

Στο διάγγελμα του Πρωθυπουργού για το Δημοψήφισμα, στις 27 Ιουνίου, ακούσαμε από τον Α. Τσίπρα κοινοτοπίες και μεγαλοστομίες, με μεγάλη δόση εθνολαϊκισμού, σαν αυτές που λέγονται με την οκά στα φοιτητικά αμφιθέατρα: *«Στο εκβιαστικό τελεσίγραφο για την αποδοχή από τη μεριά μας μιας αυστηρής και ταπεινωτικής λιτότητας δίχως τέλος και χωρίς προοπτική να ορθοποδήσουμε ποτέ κοινωνικά και οικονομικά, σας καλώ να αποφασίσετε κυρίαρχα και περήφανα, όπως η ιστορία των Ελλήνων προστάζει»*. Είναι άραγε εικόνα εθνικής κυριαρχίας και περηφάνιας ο συνωστισμός των συνταξιούχων έξω από τις τράπεζες για να εισπράξουν ένα μικρό τμήμα της σύνταξής τους ή το διχαστικό κλίμα μεταξύ των πολιτών που δημιούργησε η προκήρυξη δημοψηφίσματος;

Ο Α. Τσίπρας αφού απέτυχε πανηγυρικά να ενώσει τις χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου κάτω από την ερυθρά παντιέρα του, όπως είχε προεκλογικά υποσχεθεί, αγκιστρώθηκε στο έωλο επιχείρημα του συνόλου των αντιμνημονιακών δυνάμεων πως η Ελλάδα αποτελεί τάχα συστημικό κίνδυνο

για την Ευρωζώνη. Ποιος δεν θυμάται την προεκλογική φράση του πρωθυπουργού «ούτε μια στο εκατομμύριο δεν υπάρχει περίπτωση να πει όχι η κυρία Μέρκελ». Ως εκ τούτου, πίστευε ότι οι Ευρωπαίοι εταίροι μας θα αναγκάζονταν να διαπραγματευθούν με την κυβέρνησή του έναν έντιμο συμβιβασμό για να αποτρέψουν την διάχυση της κρίσης. Από τις πρόσφατες ομιλίες του στη Βουλή προκύπτει αβίαστα ότι ο πρωθυπουργός έτρεφε διαρκώς αυταπάτες και για το αποτέλεσμα της πολιτικής παρέμβασης που με τόση επιμονή επιζητούσε. Θεωρούσε ότι με την εμπρηστική του ρητορεία θα εξωθήσει τους πιστωτές σε νέες υποχωρήσεις και θα τους οδηγήσει σε ένα συμβιβασμό που θα είναι πολύ πιο κοντά στη δική του πρόταση. Όμως οι εταίροι μας δεν ενέδωσαν στον εκβιασμό για την διάχυση της κρίσης, ανησυχώντας περισσότερο για ένα αποτυχημένο κράτος (failed state) στην περιφέρεια της Ευρώπης. Η χρεοκοπία της Ελλάδας προς το ΔΝΤ ουδόλως επηρέασε τις αγορές, επομένως κατέρρευσε το αφελές επιχείρημα της κυβέρνησης για... «Κούγκι».

Όμως η παρατεταμένη πολιτική αβεβαιότητα βυθίζει ξανά την οικονομία σε ύφεση που θα οδηγήσει σε κλείσιμο χιλιάδων επιχειρήσεων, δραματική αύξηση της ανεργίας, χαμηλότερα φορολογικά έσοδα και διεύρυνση του δημοσιονομικού κενού, με αποτέλεσμα τα μέτρα που καλούμαστε να πάρουμε τώρα να είναι πολλαπλάσια από αυτά που ήταν απαραίτητα πέντε μήνες πριν. Το κλείσιμο τραπεζών και οι περιορισμοί στην κίνηση κεφαλαίων, που ήταν απολύτως προβλέψιμα βάσει των ευρωπαϊκών κανόνων μόλις έληξε η παράταση του προγράμματος χωρίς συμφωνία, δημιουργούν ένα πρώτο ρήγμα αποκοπής μας από την Ευρωζώνη και την ΕΕ. Η χρηματοδότηση των τραπεζών από την ΕΚΤ έχει παγώσει, μετά την αποχώρηση της ελληνικής κυβέρνησης από τις διαπραγματεύσεις. Ήδη βρισκόμαστε στην πρώτη φάση διολίσθησης σε μια πορεία, η οποία αν δεν ανακοπεί εγκαίρως θα οδηγήσει αναπόφευκτα στην έξοδο από την Ευρωζώνη. Το ανησυχητικό είναι ότι δεν είναι σίγουρο πως η κυβέρνηση έχει αντιληφθεί τι θα συμβεί σε περίπτωση μη αποπληρωμής των ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου στα χέρια της ΕΚΤ που λήγουν στις 20 Ιουλίου. Σε μια τέτοια περίπτωση υπό το υφιστάμενο καθεστώς η ΕΚΤ θα πάψει να αποδέχεται ως ενέχυρο τα χρεόγραφα ενός χρεοκοπημένου κράτους, οπότε αυτόματα το τραπεζικό σύστημα θα τεθεί εκτός ΕΛΑ και οι ελληνικές τράπεζες δεν θα είναι σε θέση να πληρώσουν τις καταθέσεις. Χωρίς την κυκλοφορία χρήματος από τις τράπεζες αναγκαστικά θα πάμε σε διπλό νόμισμα, δηλαδή πληρωμή μισθών και συντάξεων με υποσχετικές του Δημοσίου (ΙΟΥ) σε πρώτη φάση και με υποτιμημένες δραχμές τελικά. Πώς αλλιώς θα πληρωθούν οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων, οι συντάξεις, αλλά και όλοι οι μισθωτοί εάν δεν κυκλοφορεί χρήμα;

Η λιτότητα που θα επακολουθήσει θα είναι απείρως χειρότερη από οποιοδήποτε Μνημόνιο και επώδυνο συμβιβασμό. Οι φτωχότεροι πολίτες θα υποφέρουν περισσότερο από τις ελλείψεις αγαθών στα φαρμακεία, στα σούπερ μάρκετ, στα νοσοκομεία, στα σχολεία κ.ο.κ. Οι δήμοι δεν θα έχουν χρήματα να προμηθευτούν τρόφιμα για τα συσσίτια των απόρων ή τους παιδικούς

σταθμούς. Δεν θα έχουν ακόμη χρήματα να αγοράσουν καύσιμα για τα απορριμματοφόρα τους, και ουδείς βεβαίως θα τους πωλεί με πίστωση, με αποτέλεσμα τα σκουπίδια να συσσωρεύονται βουνά στους δρόμους με άμεσες επιπτώσεις στη δημόσια υγεία. Η αγροτική παραγωγή θα μειωθεί δραστικά εξαιτίας της έλλειψης των απαραίτητων πρώτων υλών (ζωοτροφών, λιπασμάτων κ.ά.) και καυσίμων που επίσης εισάγονται εξ ολοκλήρου. Μην ξεχνάμε ακόμη ότι η κατάσχεση από τους δανειστές μας των χρημάτων του ΕΣΠΑ, καθώς και η κατάργηση των ειδικών καθεστώτων επιδοτήσεων θα μειώσει μέσα σε ένα χρόνο περίπου κατά 14 δισ. ευρώ το ΑΕΠ και σε συνάρτηση με την υπόλοιπη υφεσιακή πορεία της οικονομίας θα οδηγήσει σε πτώχευση χιλιάδες επιχειρήσεις και στην ανεργία χιλιάδες ιδιωτικούς υπαλλήλους. Θα υπάρξει μαρασμός του τουρισμού, μαύρη αγορά, πληθωρισμός και αύξηση της παραοικονομίας. Θα βιώσουμε καταβράθρωση της αγοραστικής αξίας των μισθών και συντάξεων και κοινωνικές αναταραχές. Οι συνέπειες για τη χώρα μας θα είναι καταστροφικές. Η Ελλάδα θα βρεθεί απομονωμένη από το σύνολο των προηγμένων χωρών της διεθνούς κοινότητας και μπροστά στο φάσμα της εξόδου από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με ανυπολόγιστες επιπτώσεις στη γεωπολιτική θέση, την εθνική ασφάλεια και τη δημοκρατική ομαλότητα της χώρας.

Θα είναι τραγικό αν όλα αυτά συμβούν μετά από πέντε χρόνια θυσιών και ύφεσης. Θα είναι τραγικό να συμβούν στην πιο ευνοϊκή συγκυρία της Ευρωζώνης, σε μια περίοδο που η ευρωπαϊκή οικονομία ανακάμπτει, με την ΕΚΤ να βοηθά με άφθονη ρευστότητα και μηδενικά επιτόκια όλες τις υπόλοιπες χώρες.

Για όλους αυτούς τους λόγους, η Ελλάδα πρέπει να παραμείνει στον πυρήνα της Ευρώπης, την Ευρωζώνη. Γι' αυτό η αυτονόητη απάντηση στο ουσιαστικό ερώτημα του δημοψηφίσματος είναι ΝΑΙ στην Ευρώπη, ΝΑΙ στην Ελλάδα.